

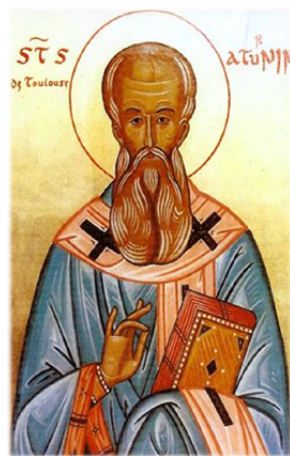

■ Ἐνας Μεγάλος Ἀπόστολος καὶ Θαυματουργός

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Σατουρνῖνος Πρῶτος Ἐπίσκοπος Τουλούζης † 29η Νοεμβρίου

Ὁ Ἅγιος Σατουρνῖνος, ἐπονομαζόμενος ἐπίσης Σερνῖνος, ἑλληνικῆς καὶ εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ Ἱεραποστόλους, οἱ ὁποῖοι ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν Πάπα Ρώμης Ἅγιο Φαβιανὸ (5 Αὐγ., 236-250) γιὰ νὰ εὐαγγελίσουν τὴν Γαλατία, ἐπὶ βασιλείας Δεκίου (περὶ τὸ 250).

Οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Ἐπίσκοποι ἦσαν οἱ ἐξῆς: Ἅγιος Διονύσιος Παρισίου (9η Ὀκτ.), Ἅγιος Αὐστρεμόνιος Ὠβέρνης (1η Νοεμβ.), Ἅγιος Σατουρνῖνος Τουλούζης (29 Νοεμβ.), Ἅγιος Γατιανὸς Τουρώνης (18 Δεκ.), Ἅγιος Τρόφιμος Ἀρελάτης (29 Δεκ.), Ἅγιος Παῦλος Ναρθόννης (22 Μαρτ.) καὶ Ἅγιος Μαρτιάλιος Λιμόζης (30 Ἰουν.).

Ἡ Σαρκοφάγος τοῦ Ἁγίου Σατουρνῖνου.

Ὅταν οἱ Ἅγιοι ἔφθασαν στὴν Ἀρελάτη, στὸν Σατουρνῖνο ἀνετέθησαν οἱ περιοχὲς τοῦ Λανγκεντόκ, τῆς Γασκώνης (ΝΔ Γαλλία) καὶ ἡ ἰσπανικὴ μεθόριος.

Μετὰ τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ εὐαγγελικοῦ του

κηρύγματος, ἦλθε ἀντιμέτωπος μὲ τὴν σκληροκαρδία τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Καρκασόν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐφυλάκησαν.

Ἐλευθερώθηκε μὲ τὴν παρέμβασι ἐνὸς Ἀγγέλου καὶ συνέχισε τὴν ἀποστολή του πρὸς τὴν Τουλούζη, ὅπου συνήντησε ψυχὲς περισσότερο εὐεπίφορες στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ἱδρυσε ἐκεῖ ἕναν Ναό.

Ἐθεράπευε ἀρρώστους καὶ λεπροὺς μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἐνέπνεε στοὺς ἀκροατὲς τῶν θεοπνεύστων λόγων του φλογερὴ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἄφησε τὸν Ἅγιο Παπύλο νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο του, προχώρησε στὴν Ἰσπανία, ὅπου ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Παμπλόνα καὶ στὸ Τολέδο.

Μετὰ τὸ Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Παπύλου († Μνήμη: 3η Νοεμβρίου), ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος ἐπέστρεψε στὴν Τουλούζη, ὅπου ἀκτινοβολοῦσε σὲ τέτοιο βαθμὸ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ εἰδῶλα ἔπαυσαν νὰ δίνουν τοὺς ἀπατηλοὺς χρησμούς τους καὶ ἐσιώπησαν, παρὰ τὶς ἱκεσίες καὶ τὶς θυσίες τῶν ὁπαδῶν τους.

Οἱ εἰδωλόλατρες εἶχαν ἀπελπισθῆ καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ θυσιάσουν ἕναν ταῦρο στὸ Καπιτώλιο, ὅταν διῆλθε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Σατουρνίνος, στὸ δρόμο του γιὰ τὸν Ναό, ὅπου θὰ τελοῦσε τὴν Θεία Λειτουργία.

Κάποιος ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν εἰδωλολατρῶν τὸν ἀναγνώρισε καὶ ἐφώναξε: «Ἴδου ὁ ἐχθρὸς τῆς θρησκείας μας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου δόγματος, ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅτι πρέπει νὰ καταστρέψουμε τοὺς ναοὺς μας, καταδικάζει τοὺς θεοὺς μας ἀποκαλώντας τους δαίμονες, καὶ μὲ τὴν παρουσία του μᾶς ἐμποδίζει νὰ λάβουμε τὶς ἀπαντήσεις ὅπως ἄλλοτε. Ἄς ἐκδικηθοῦμε τὴν προσβολὴ ἀπέναντί μας καὶ ἀπέναντι στοὺς θεοὺς μας. Ἄς τὸν ἀναγκάσουμε νὰ θυσιάσῃ γιὰ νὰ ἐξευ-

μενίσθη τοὺς θεοὺς, εἰ δὲ μή, νὰ πεθάνῃ γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ μὲ τὸν θάνατό του!».

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ἁγίου ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ὁ δὲ Σατουρνίνος, παρέμεινε γαλήνιος, καὶ ἀπήντησε: «Δὲν γνωρίζω παρὰ τὸν μόνο καὶ ἀληθινὸ Θεό. Πῶς θὰ μποροῦσα, λοιπόν, νὰ φοβηθῶ τοὺς φανταστικoὺς θεοὺς σας, τὴν ὥρα ποὺ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τρέμουν ἐμένα;».

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἡ ἀναταραχὴ στὸ πλῆθος ἀποκορυφώθηκε. Ἄρπαξαν τὸν Σατουρνίνο, καὶ μὲ ἓνα χονδρὸ σχοινὶ τὸν ἔδεσαν ἀπὸ τὰ πόδια πίσω ἀπὸ τὸν ἄγριο ταῦρο, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἔτοιμο πρὸς θυσίαν. Τὸ ζῶο, βιαίως κεντριζόμενο, ὤρμησε μαινόμενο ἔξω ἀπὸ τὸν ναό.

Τὸ κεφάλι τοῦ Μάρτυρος συνετρίβη ἀμέσως καὶ τὰ μυαλά του σκορπίσθηκαν στὴν γῆ. Ὁ ταῦρος συνέχισε τὴν ξέφρενη πορεία του στοὺς δρόμους τῆς πόλεως κομματιάζοντας τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου, ὥσπου κόπηκε

τὸ σχοινί... **Σ**τὸ σημεῖο αὐτὸ κτίσθηκε ἀργότερα Ναὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου.

Περιφρονώντας τὸν κίνδυνο, δύο πτωχὲς γυναῖκες ἤλθαν ὀλίγο ἀργότερα στὸν τόπο τοῦ Μαρτυρίου, ἔλαβαν τὸ πολυάθλο σῶμα τοῦ Ἁγίου Σατουρνίνου, ἐναπέθεσαν αὐτὸ σὲ ξύλινο κιβώτιο καὶ τὸ ἔθαψαν ἐκεῖ πλησίον.

Στοὺς αἰῶνες ποὺ ἀκολούθησαν, πλῆθος προσκυνητῶν προσήρχετο στὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου τῆς Τουλούζης, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶχε ἀνεγερθῆ μεγάλη Βασιλική.

Ἐξ αἰτίας τῶν ἀναριθμῶν θαυμάτων Του, ἡ φήμη τοῦ Ἁγίου Σατουρνίνου ἀπλώθηκε σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. Στὴν Γαλλία, πολλὰ μέρη φέρουν τὸ ὄνομά Του.

+

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!*

Ἱερά Λάρνακα τῶν τιμίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Σατουρνίνου.